

سه شنبه 9 بهمن 1397-23 جمادی الاول 1440-29 ژانویه 2019

امضای پیمان تحمیلی سه جانبه بین انگلستان، شوروی و ایران در مجلس شورای ملی (1320 ش)

امضای پیمان تحمیلی سه جانبه بین انگلستان، شوروی و ایران در مجلس شورای ملی (1320 ش) پس از تجاوز نیروهای شوروی و انگلستان به ایران در شهریور 1320 و نقض بی‌رحمی طرفی ایران در جنگ جهانی دوم، پیمانی سه جانبه بین ایران، انگلستان و شوروی به امضا رسید. بر اساس این پیمان تحمیلی، دولت وقت ایران به نخست‌وزیری محمدعلی فروغی به ناچار پذیرفت که راه‌ها و وسایل ارتباط زمینی، هوایی و دریایی خود را در اختیار متفقین قرار دهد تا آنان با ارسال تجهیزات از طریق ایران، جبهه شوروی را در برابر آلمان نازی تقویت کنند. در برابر، دولت‌های شوروی و انگلستان، تمامیت ارضی ایران را به رسمیت شناختند و متعهد شدند که حداکثر شش ماه پس از پایان جنگ، خاک ایران را ترک کنند. انگلستان و شوروی با اشغال ایران، نه تنها خساراتی جبران‌ناپذیر به کشور وارد کردند، بلکه پس از پایان جنگ نیز بر خلاف پیمان نهم بهمن 1320، ارتش شوروی حاضر به ترک ایران نبود. حتی اتحاد جماهیر شوروی تلاش کرد با تأسیس دولتی دست نشانده در شمال غربی ایران، زمینه‌های تجزیه این بخش از خاک ایران را فراهم کند. اما این توطئه با مقاومت مردم مسلمان ایران، به ویژه مبارزان و آزادی‌خواهان آذربایجان شکست خورد و ارتش شوروی در نهایت، مجبور به ترک خاک ایران شد.

رحلت استاد بزرگ اخلاق و عارف کبیر آیت الله "میرزا علی‌آقا قاضی طباطبایی" (1325 ش)

آیت‌الله سید علی قاضی طباطبایی در سال 1248 ش (13 ذیحجه 1285 ق) در تبریز و در خانواده‌ای اهل علم و ادب و تقوی زاده شد. وی در تبریز از برخی فضلا و نیز پدر، استفاده‌های علمی برد و در جوانی برای ادامه تحصیلات راهی نجف اشرف گردید. آیت الله قاضی در نجف از محضر درس استادان نامداری همچون محمد فاضل شربانی، محمد حسن مامقانی، شیخ الشریعه اصفهانی، آخوند خراسانی و میرزا حسین خلیلی تهرانی بهره‌های فراوان برگرفت و در درس عارف کامل، سید احمد کرلایی و نیز شیخ محمد بهاری شرکت کرد. این شخصیت والامقام پس از سالیانی توقف در نجف، در فقه، اصول، حدیث و تفسیر متخصص و ماهر شد و از رجال اخلاق و عرفان گردید. آیت‌الله قاضی از آن پس علاوه بر تهذیب نفس به تربیت شاگردان همت گماشت که حضرات آیات: علامه طباطبایی، سید محمد حسن الهی (برادر علامه)، سید رضا بهاء‌الدینی، محمدتقی بهجت فومنی و... از جمله دست پروردگان مکتب اخلاق و عرفان آیت الله قاضی طباطبایی می‌باشند. سرانجام این عارف کامل در نهم بهمن 1325 ش برابر با 6 ربیع الاول 1366 ق در 77 سالگی به دیار قدس پر کشید و در وادی السلام نجف اشرف نزدیک مقام حضرت مهدی (عج) به خاک سپرده شد.

بازگشایی فرودگاه‌های کشور به دستور بختیار در نتیجه فشار مردم انقلابی (1357 ش)

با گسترده‌تر شدن مخالفت‌ها و اعتراضات مردمی و پس از تحصن روحانیون در مسجد دانشگاه تهران، فرهنگیان و دیگر ائتلاف جامعه نیز با اعلام همبستگی، به جمع آنان پیوستند. در حالی که تعداد متحصنین هر لحظه بیشتر می‌شد و فشار افکار عمومی در اعتراض به بسته بودن فرودگاه‌ها جهت جلوگیری از ورود حضرت امام به کشور شدت می‌گرفت، دولت به ناچار در نهم بهمن 57، دستور بازگشایی فرودگاه‌ها را صادر کرد و اعلام شد که به مناسبت فرود هواپیمای حامل حضرت امام خمینی (ره)، فرودگاه برای سایر پروازها بسته است. پس از آن، کمیته استقبال از امام، اعلام کرد که معظم‌له، ساعت 9 صبح روز دوازدهم بهمن ماه، وارد تهران خواهند شد. این کمیته همچنین از مردم خواست تا در مسیر حرکت امام خمینی برای استقبال از ایشان آماده باشند. از طرف دیگر، با باز شدن فرودگاه مهرآباد تهران، هواپیماهای نظامی آمریکا، شروع به خارج کردن آمریکایی‌ها از ایران کردند. درگذشت سالک الی الله "حاج اسماعیل دولابی" (1381 ش)

محمد اسماعیل دولابی در روستای دولاب از توابع تهران زاده شد. در جوانی به شغل کشاورزی اشتغال داشت و در عین حال به صورت آزاد به دانش آموزی در جلسات علمای دینی معاصر مانند آیت الله سید محمد شریف شیرازی، آیت الله شاه آبادی، آیت الله تقی بافقی، شیخ غلامعلی قمی و شیخ محمدجواد انصاری پرداخت. اسماعیل دولابی در محافل پیرامون خود نماینده درک متفاوت و فراگیری از دین با تکیه بر مفاهیم محبت و زیبایی بود و این بیان جدید باعث جذب جوانان و قشر تحصیل کرده در جلسات هفتگی وعظ او بود. وی در حرم مطهر حضرت فاطمه معصومه (س) در قم به خاک سپرده شد.

درگذشت آیت‌الله "سیدمحمد حجت کوه کمره‌ای" عالم و فقیه ربانی (1373 ق)

آیت الله سیدمحمد حجت کوه‌کمره‌ای در سال 1310 ق در تبریز به دنیا آمد. پس از فراگیری دروس مقدماتی در زادگاه خود، رهسپار نجف اشرف گردید و از محضر حضرات آیات: سیدمحمد کاظم یزدی، سید ابوتراب خوانساری، شریعت اصفهانی، میرزای نایینی، سیدمحمد فیروزآبادی و آقا ضیاءعراقی بهره جست و در اندک مدتی به درجه‌ی عالی اجتهاد نایل گردید. ایشان در سال 1349 ق رسماً در قم رحل اقامت افکند و ضمن حضور در درس آیت‌الله

شیخ عبدالکریم حائری، خود به تدریس فقه و اصول پرداخت. پس از درگذشت آیت الله شیخ عبدالکریم حائری، آیت الله حجت کوه کمره^۱؛ ای به همراه حضرات آیات عظام: سید محمد تقی خوانساری و سید صدرالدین صدر به ریاست امور حوزه^۲؛ ینی دست یافت و هر سه بزرگوار، به عنوان مراجع ثلاث یا سه گانه شهرت یافتند. مدرسه^۳؛ مشهور حجتیه از آثار ماندگار این عالم ربانی است. سرانجام، آیت الله حجت کوه کمره^۴؛ ای، در ۶۲ سالگی رحلت نمود و بنا به وصیت ایشان، در مدرسه حجتیه^۵؛ ینی قم مدفون گردید. تولد "آنتوان چخوف" نویسنده شهیر و برجسته روسی (۱۸۶۰م)

آنتوان پاولوویچ چخوف نویسنده بلندآوازه روسی در ۲۹ ژانویه سال ۱۸۶۰م در خانواده^۶؛ ای فقیر در روسیه به دنیا آمد و پس از اتمام تحصیلات پزشکی به طبابت پرداخت. ولی این روال چندان طول نکشید و با انتشار نوشته^۷؛ هایش از نوزده سالگی، چنان مورد استقبال قرار گرفت که از طبابت دست کشید و کار نویسندگی و ادبیات را دنبال کرد. چخوف طبعی روان و نبوغ درخشانی در زمینه نویسندگی داشت و در داستان^۸؛ های خود، پستی^۹؛ های طبع آدمی را به سختی مورد انتقاد قرار می^{۱۰}؛ داد. وی در صنعت ایجاز و خلاصه^{۱۱}؛ نویسی و هنر داستان نویسی و نگارش داستان^{۱۲}؛ های کوتاه قدرتی شگرف و در خلق شخصیت^{۱۳}؛ های جالب، مهارتی بسزا داشت. علاوه بر این، چخوف، بشر دوستی و نیک نفسی و خدمت به مردم را نیز وظیفه هر انسان شرافت^{۱۴}؛ مندی می^{۱۵}؛ دانست و این علاقه شدید انسان دوستی به شکلی گیرا و دل^{۱۶}؛ انگیز، در آثارش به چشم می^{۱۷}؛ خورد. آثار چخوف در عین حال که خواننده را می^{۱۸}؛ خنداند، به فکر و دقت نیز وامی^{۱۹}؛ دارد و معایب اجتماعی را در نظرش جلوه^{۲۰}؛ گر می^{۲۱}؛ سازد. چخوف یکی از بزرگ^{۲۲}؛ ترین استادان داستان^{۲۳}؛ های کوتاه است که آثار درخشان و نافذ او از حیث انشاء فوق العاده روان، حاکی از مهارت عجیب وی در برگردانیدن ناگهانی یک وضعیت مضحک به صحنه^{۲۴}؛ ای حزن^{۲۵}؛ انگیز و دردناک است. چخوف در ادبیات روسیه، خالق سبکی تازه در شیوه نمایش^{۲۶}؛ نامه^{۲۷}؛ نویسی و داستان نویسی شده است. آثار چخوف مورد ستایش نویسندگان بزرگ زمان واقع شد و به طور مستقیم یا غیرمستقیم در بیشتر رمان^{۲۸}؛ نویسان معاصر او نفوذ فراوان برجای گذاشت. چخوف از بزرگ^{۲۹}؛ ترین و برجسته^{۳۰}؛ ترین داستان^{۳۱}؛ نویسان رئالیسم و واقع بین روسیه در دوران قبل از انقلاب این کشور به شمار می^{۳۲}؛ آید. از آثار متعدد چخوف می^{۳۳}؛ توان فاجعه در شکارگاه، دهقانان، سه خواهر، مرغ دریایی، اتاق شماره شش، گم^{۳۴}؛ گشته^{۳۵}؛ ها و باغ آلبالو را نام برد. آنتوان چخوف سرانجام در ۱۵ ژوئیه سال ۱۹۰۴ در ۴۴ سالگی درگذشت.